

HISTORIA DEL REGADIU DE SÚRIA

Del 1187 fins a l' actualitat

Benvolgut i apreciat CONVEÍ—REGANT:

Pgna. 1

Quan en la reunió general del 24 de Gener de 1996, vam acordar posar al dia la situació legal i jurídica del **PERMÍS D' APROFITAMENT PER A REGAR** de les aigües corrents del riu CARDENER ens vam posar a treballar per portar els tràmits corresponents; des de aquell any s' estan tramitant, falta algun petit detall però ja casi estan, ja ens han comunicat que està concedit. Tindran una durada de 75 anys a partir del dia que es rebin els estatuts.

COMUNITAT DE REGANTS DEL “PLA DE LES HORTES DE SURIA”

El 19 de Març de 2005 farà 300 anys que es va constituir la Comunitat de Regants del Pla de les Hortes de SURIA i per aquets motiu fem que pogueu veure la antigüetat dels horts.

(1) ANTIGÜETAT de les HORTES

Segons documentació en Pergamins de la casa Pairal de REGUANT hi ha compra de horts en las següents dates.

La acta del areny; l' areny son les hortes del carrer Ignasi Abadal amb direcció sur a la esquerra i dreta del canal.

L' escrit textual es així: La acta del areny es a la escrituria de Suria presa al 1 de Novembre del 1400.

Lo cam del Subirá —horta— es a la escrituria de Suria presa al 12 Març del 1384.

La acta de un hort en l' areny es a la escrituria de Suria al 19 de Maig de 1380.

L' altra acta de una peça de terra en l' areny presa per Mosen Pere Ortus notari Públic de la ciutat de MANRESA es datada al 3 de Desembre de 1432.

La acta de un hort en lo areny es a la escrituria de Suria presa a 23 de Juny de 1371.

--La escrituria de Suria debia esser a la Parroquia—

Aquesta part de l' areny es veu que quedaba moltes vegades anegat per las avingudes del riu, i la gent anava a buscar grava i arena per fer alguna cosa a las cases; per això indicat, li deien aquets nom.

(1-2) BREU HISTORIA DEL REGADIU A SURIA

Segons els documents antics que hem trobat, l' any 1901 es va publicar un decret del Govern que obligaba a enregistrar de nou tots els aprofitaments d' aigües per a regar existents. L' any 1914 la nostra **Comunitat de Regants de Súria**, de la mà de l' Alcalde d' aleshores, ja anava fent els tràmits per a l' esmentat enregistrament públic.

L' alcalde de Súria, senyor Valentí Camps i Claret, va començar a encarrilar els tràmits per donar compliment a la dita Llei de 1901. Entre altres coses es va buscar la copia autèntica de l' escriptura autoritzada a 19 de Març de 1705 pel Notari del Ducat de Cardona senyor Miquel Mitjants, en la qual consta que els propietaris de la Masia, heretat i molí de REGUANT, senyors Joan Reguant i Boladeras, pare, i Josep Reguant Vilalta, fill, fan concessió de regar A PERPETUITAT a través de l' aigua del CANAL DEL MOLÍ, la zona denominada **PLA DE LES HORTES DE SÚRIA**, a canvi de no pagar impostos!

El dia 10 d'octubre de 1876, l'amo del Canal del Molí de Reguant, senyor Joan Reguant, va presentar un projecte per modernitzar el seu molí, engran-dint el canal fins a una amplad de 6 metres i 2 metres de profunditat.

En aquet projecte també s'hi incloïa una fàbrica de filats i teixits, fent-se un Estudi molt detallat del conjunt. Va ser presentat al Departament d'Indústria de la Província i al Govern Civil de Barcelona els quals van aprobar el projecte en data 13 d'Abril de 1881.

No sabem ben bé per quina reó, el senyor Reguant no va tirar endavant el projecte de fàbrica, i el dia 23 de Juny de 1898 en va fer la venda al senyor Ignasi Abadal i Cots, el qual el 22 d'Agost d'aquell mateix any va fer els tràmits per a la retificació de l'aprovació del projecte, cosa que es publicà al "Boletín Oficial de la Província de Barcelona".

Com que per començar les obres d'exemplar el canal s'havia de portar a terme una expropiació de terrenys de la banda dreta del canal, els hortalsans afectats; vista la seriositat legal que representava la publicació de l'autarització de les obres al Butlletí Oficial de la Província, i temerosos que tinguessin dificultats per regar, malgrat el cabal d'aigua de 3500 litres per segon, van acordar presentar al Govern Civil un recurs impugnant les obres.

Van encapçalar la impugnació els regants següents:

Sr. Francisco Reguant Oliva, (a) "Gravat"

Sr. Francisco Claret Ribera, (a) "Catoi"

Sr. Joseph Reguant Serra, (a) "Valentí"

Sra. Felícula Soler Claret, (a) "Xalet"

Sra. Rosa Pons i Felip, vídua de Joseph Reguant Quer, com a usufructuària i mare de, Sr. Josep Reguant Pons, (a) "Sindic".

Assabentat el senyor Ignasi Abadal del recurs presentat pels hortalsans esmentats, va entrevistar-se amb ells fent-los saber que no era la seva intenció perjudicar ningú i els va oferir un compromís de compra dels terrenys a un preu una mica més alt que l'habitual en aquells temps. A con-secuencia d'aquella entesa es va reformar l'estructura del canal, deixant-lo tal i com encara el podem veure avui dia en el tram no cobert.

Continuem mirant una mica més enrera en aquesta petita història del regadiu del "Pla de les Hortes" de Súrria.

Al seu pas per Súria, el Cardener obre una àmplia vall entre dos congostos. La llera del riu, a través de diferents branques, havia ocupat, en altre temps, tot el fons de la vall, la qual ha petit les revingudes periòdiques del riu i els seus afluents. Les inundacions, tot i les destrosses que provocaven, aportaven grans quantitats de sorres i sediments i fertilitzaven encara més les terres. Aquests terrenys, on avui encara hi ha la part més important de l'horta de Súria, són els que històricament s'han conegut com l'Areny de Súria*, i, per les seves característiques, constitueixen les terres més fèrtils del terme i les úniques que fàcilment poden ser regades.

Des d'abans de 1187 allà hi havia un rec que subministrava la força motriu a un grup de molins i permetia regar tota l'horta.

El rec s'iniciava a la resclosa de Pla de la Font, on encara és actualment. Des d'allà seguia l'actual carrer d'Ignasi Abadal amb un recorregut d'uns 650 m, al llarg del qual diversos bagants laterals iniciaven els ramals de la xarxa d'irrigació dels horts. Al fons del canal encara s'hi va trobar una cadireta** de pedra d'un d'aquets recs secundaris.

El mes de Febrer de 2003, amb motiu de les obres de cobriment del canal Abadal, es van descobrir les restes del darrer rec del molí, abans de la seva conversió en el canal industrial actual. Es va practicar una intervenció arqueològica*** en la qual es va poder documentar i estudiar un tram d'uns 35 m. del rec. Aquest presentava una amplada mitjana d'uns 2.5 m. Tot i que no es va poder determinar l'alçada, és probable que estigués al voltant d'1 m; en tot cas no gaire més. Els materials ceràmics que es van obtenir corresponien al segle **XVII** i, encara que una mica tardans, estan bastant d'acord amb l'evidència documental.

Periòdicament i per diversos motius, dels quals les inundacions eren el més freqüent

però no l'únic, el rec i la resclosa eren destruïts total o parcialment, però no dubtem que tot plegat era refet seguint el mateix traçat i les dimensions dels recs anteriors, el més antic del quals es remunta com mínim al segle **XII**.

* A Cardona, a la Coromina, el lloc on hi havia la fàbrica de les mines es coneixia com l'Areny de la Sal.

** Cadireta: peça de fusta o de pedra que es posa com a tapadora per aturar o desviar l'aigua d'un rec ([1]).

*** Duta a terme, per iniciativa de l'Ajuntament de Súria, per l'empresa Arqueociència entre el 6 i el 12 de febrer de 2003. ([7]).

Les dades que hem trobat ens diuen que abans de l'any 1500 el riu, en arribar a l'actual Plaça de Sant Joan, es partia en dos: el braç dret baixava pel que ara és la llera o llit general i el braç esquerre pasaba entre l'actual carrer de Magí Fàbrega i l'actual carretera, cap els horts de "La Clota". Els dos braços es tornaven a unir, una mica aigües avall d'on hi ha ara la Depuradora, abans de la zona de "les bombes" de "Súria K".

S'han trobat documents que diuen que l'any 1190 ja existien els recs i que la resclosa primera tenia una llargada de 409 canes* desde el molí al cap de la resclosa. L'acta de l'amidament de la resclosa és presa per mossèn Francesc Pujol, notari públic de Manresa el 6 de Febrer de 1587.

Altres documents diuen que per allà l'any 1672 el senyor TRIAS que era el castla del Castell de Súria, va fer donació de les seves terres a la Comunitat de "FRARES del MIRACLE". Aquets van començar la seva actuació desviant el riu i fent passar tot el corrent d'aigua cap on era el braç dret, que es el curs que te actualment. Les obres es van fer mitjançant gran munts i restalladors, "xafugons" de pedres, tants que la zona es va conèixer popularment com ELS RASTELLS, nom amb el qual es coneix encara avui dia el barri que s'hi va anar edificant.

D'aquest desviament del riu en va venir el replantejament de la xarxa de RECS, els principals dels quals encara actualment estan en servei, excepte els que van quedar enterrats per l'obertura dels Carrers Pius Macià, Magí Fàbrega i Doménech Quinquer Cortès.

Cap a l'any 1855 el senyor Quinquer, que era l'amo de les hortes del "Pla del Salí" va demanar a la COMUNITAT de REGANTS autorització per aixecar un metre el nivell del "Rec Gran" en el tram proper a la desembocadura del riu.

Se li va concedir la llicència que demenava i ell va construir un rec en sífó per sota la Riera de Tordell que encara subsisteix i rega tota aquella zona.

- La cana de Barcelona feia 1.555 m i era usada preferenment per a mesurar teixits.

La cana de destre feia 2.796 m i era usada més sovint per a mesurar distancies. No es clar a quina mena de canes es refereix el document d'amidament. Si es tracta de la cana de Barcelona, llavors la resclosa feia 636 m, si es tracta de la cana de destre feia 1144 metres.

La resclosa que la riuada del 15 de Decembre de 1995 va esbotzar és la mateixa dels primers temps. Però s'havia reventat moltes altres vegades.
Per exemple, els anys 1578, 1853, 1907, 1919, i 1942.

Sobre aquets tema, hem trobat varis documents que copiat literalment son.

A 12 de Juliol de l'any 1578. A ora del sol post, vingué u tal dolobi de de auygua que montà set graons per la grau del meu molí e la balde del la porta. En fi, que muntave set pals de auygua dins mon molí. En la part de sol yxent, en dret de una sors d'en Solipota, fron(t)ave en lo rech en la par de sol ponent tanbé del rech molí afrontave en lo rech e matia auygua en las nades dins lo rech, e tania dela ribe del camp de ma cassa en fins a la ribe de Tordel. E a trencats molts olivès e àlbes devorades totas las ortalisas, y mès ma ensorrat lo rech del molí, del pont fins a la entrada de la resclosa, y se na duytta la més partide de la resclosa. En Manresa, en Cardona no a dexat molí nengú que puguès molre. S' senportà un' asgléja de Cardona, la porta de ditas esgléja la vortà de desí del meu molí. Endorocà la coberta del del molí del la Popbla. En fi que memoria de prasonas noy ia ne (ngú?) als que l'ajen vist tan fort. Mès, tanbè m' ensorrà del molí aval del cacau, mès me lansà dit pati una molla, y un molla questave en pilons de pedra al costat del pou se na lansades en lo rech del molí, entrà en el pou e muntave a mixt pilàs. En fi, que està de molt grans danys e molta tara. En l'astapble matá 16 capbs de galines. Se restaren dos maxx(os) en lo nel pus propb del camp, la u fermat e l'altra desfermat. En fi, de manere que va ser misteri, dels maxxos, que l'augua muntave en l'esquena del que e quistave desfermat. Un asa sa tenia lo farrer, se restaurà en la grau, tanin lo farrer tostems son asse fins a tan que l'aygua va eser remadiade. E asò jo, dit Jaume Reguant (ne fas), mo mirave de las finestras del molí, en tan que m'estave sens lum perquè nos pran lo foch en lo forn del farrer, e muntà sobre las manxes. En so durà serca de dos oras, la gran rigor de aygua. Mès por(tá) un còdol molt gro en la xida de la resclosa. E asó dit Jaume Reguant, escrit per memòria que memòria de prasones non a que tal ajen vist.

A 14 del mes de joliol de l'any 1578, posí jo, en l'ansorament del rech, que lo disapbte ques denou del prasant mes muntaven 157 y set omens sens los qui servesxan. Mès, a 10 del mes de agost, contí tots los omens eran trats en la resclosa del meu molí, comtaven los demun dit quatre cccc omens; encare nostave bè, mi faltaven 50 omens. E a 11 vingué a 11 de agost, ja de nits, un llevasi* que muntar sinq granos que son sinq pals en la grau del molí

Avia sis boricos en l'astapbla e dos mulles en la farreira, dos mulles e un borico del farrer. Y no montà dintre lo molí de dos pals y dos dits tant com la de dotza del mes de joliol, que na muntat set graons que munta set pals, aquesta ques vingude de doza + mes de agost any 1578 se se m'enportà la resclosa tota, de tal manera que no ya res ni senyal de resclosa.

L'astecade mès la enpadr(àç), se n'aportat de tal manera que ya molt que fer(al?) pont qui tape l'algua qui va (al? del?) molí fins a l'entrant del la resclosa. No si conès rech per tan o a desfet y posat roques grossas com un sach de dos corteras. En fi, que mentra que l'aygua estaguè gran la primera venguda eram quinza personas que totom ploraven de por, las por(tas) del molí està pixjade amb un perpals de ferro. Va trigar en cerca de mijora, va venir mes gros, la vaspixxaren la porta del molí en dos perpals e axi las portas se detangueran que nos ban obrir en canto. Se sa tanir molt ben enpadrat e ben fort, que tostems y done gran combat quan ve tan gros. Mès, se na portat la resclosa del La Popbla, y lo casal qui cobre la molla fins mès aval del la molla, y tots los gornimens de caxxes y tramules.

Mès lo molí d'en Mallagariga la resclosa y rech. Mès, en la Clussa de Cardona la resclosa e agravant lo rech y lo molí de l'oli y molts orts tencats, que tots los sena duyts. Mès, lo del Calvet se na portade la resclosa y la meytat de la cassa. En Noalles tota les rescloses, los molins de Buydesachs la resclosa, y molts altrás molins. Ne Ribera tania un molí vel fortísim de g(ç)nnase quès sespallat. Lo d'en Fexas de Guaner tanbè sa espallat. Lo molí de ç?gorde tanbè sespallat resclosa y par de cassa. En fi, no a restat molí, que moguès de Súria enamunt, que molguès, si no lo de Pal(à?) y sastre Xixons, en fins a Barsalona ensepbta lo d'en (ç?), aquestos molguera dins ç? dies.

*Llavaci: aigua, xàfec (Coromines, vol. 5, p. 104)

A 24 de joliol de 1693 fèu un gran aýguat, que na arribà als risclos de les molas.

A 31 de agost de 1693 fèu un altre aýguat, que na pujà un pam mès alt que las anellas de las portas del molí, y prangué totas las hortas, y va està lo molí sens molra a fins 20 octubre de 1693.

A 21 de desembre de 1693 comans uns tals frets que van durà fins als derès dias de janer del any 1694, ab que lo glas, als 24 de janer, va trancà la resclosa . Va està sense molra 13 dias, y lo dit fret va matà los havres y figueras y molta part de las vinñas.

Lo dia 4 agost de 1864 fèu un tal llevasi y pedra en Gargallà y arriban fins a la Balldora, y bingueren las ayguas tan grosas, que arribà un torren portasen al molí de Sorba, y la Ayguadora vinguè tan grossa qu quant va arribar mol poch faltà que no entrès als nostras camps, y tot lo pla y viñas, y portava molta brossa y fusta.

“El dia 23 de Maig de 1853 fèu un excès de pluja i durant la nit vinguè lo riu molt gros i va pujar vuit esglaons de l'escala de l'Hostal del Comú de Súria i a mitja estesa de l'olivar del Farré (a la zona dels Rastells) i el temporal va durar tot lo dia 24 causant mols danys en tant que per temor els moliners fugiren del meu molí, ja que l'aigua arribava fins al pou a sobre de l'hort i va trencar la resclosa molt fortament i se n'exportà tots los horts de la vora del riu, i a la part de ma casa de “Reguant” (al Pas del Camí Reial) se n'en va endur un camp de xeixa (blat) i terres on mai ningú havia vist arribar lo riu. Al Hostal la riuada obrí la porta que estava ten-cada amb payn i clau i va arrancar i trencar les clisas del payn i a més les barres que per dintre apuntalaven la porta del carrer.

En quant a les RESCLOSES en tot lo riu no n'ha quedat ninguna de sensera, sinó la de “Can Canals” (al terme municipal de Sant Martí de Torruella) i tites les demès quedaren trencades molt fortament. La de MALAGARRIGA se la va emportar tota. Lo dia 26 va tornar a venir lo riu molt gros i el dia 28 igualment i com que la resclosa ja estava encetada dels dies abans les pedres que havien tirat al riu quan van construir la carretera van anar molent i ens vam quedar sense resclosa. Lo dia 4 de Juny lo riu va tornar a fer una revinguda com les altres i amb aquest resultat van decidir reparar lo dany de la resclosa i hem tingut de posar 1400 jornals amb setmanes de 56 homes que el més barato costaven 7 quartos lo jornal * i a més s'hi van gastar 10 quintars de ferro amb claus i es va destroçar l'obaga sense quedar-hi gens de fusta grossa”

*El quarto era una moneda antiga equivalent a tres cèntims de peseta. Si el jornal era de 21 cèntims, 1400 jornals serien 29400 cèntims, o sigui 294 pessetes.

TAMBE I HAVIA SEQUERA I TEMPORALS AQUÍ **SÚRIA.**

A 8 de setembre any1677, jo Jaume Reguant, balle de Soria, pasí Cardener sobre lo gorch més amunt, en lo capb de la plaje del molí, del gorch del molí pasí l'aygua a peu, en la sabates calzades, so ficanme en lo bastó del balle sens que no mentar aygua en las sabates. Y per testimonis i posí Fran

sesq Calsat alias Cavussé y Fransesq Quer tots dos de vint anys, poc més o manco, y Toni Riera de Callús, sensa saltar ni ajudar de se bastò ningú, y nols entrà aygua en las sabates, y dit Fransesq duge y Fransesq són tots de Súria.

Dit sia to 21 anys, poc més o manco. Jo dit Jaume Reguant so de temps de 47, y per so ne fas memoria, any dic demunt dit.

Al dia de Sant Mateu del any 1824 a las 7 de la tarde feu un llevasi que lo torrent de la Capella baixa tan gros que entrà per la era de casa y per la reixa de la cambra de las Creus y per la finestra de la cuina i reventa la porta de lo salle. En la Sala gran i havia dos pams d'aigua, molta estona passa- va per sobre el camí Ral per no poguer pasà pel forat de la rasa i al camí.

Aquestes són unes petites pinzellades del que han estat en el temps les vicissituds del PLA DE LES HORTES de Súria, amb el desviament del curs del riu, amb les destroces i reparacions de la RESCLOSA, amb les riuades que les han inundat moltes vegades. Però sempre hi ha hagut iniciatives per restaurar l'obra i fer posible el regadiu de Súria i l'existència de la COMUNITAT de REGANTS.

Cal recordar la construcció dels primers recs reglamentats per a regar l'any 1500, cal recordar la concessió d'aprofitament de les aigües del Cardener en escriptura pública del 19 de Març de 1705 autoritzada pel Sr. Notari del Ducat de Cardona que assenyalava que l'esmentada concessió era:

A PERPETUÏTAT.

Cal recordar que la COMUNITAT de REGANTS de SÚRIA durant els anys de 1935 a 1977 fou de les poques Entitats Jurídicas de Dret Públic que participava en l'elecció de Diputats Provincials.

Cal recordar que la COMUNITAT de REGANTS de SÚRIA ja va fer els tràmits per a l'enregistrament d'acord amb la Llei del 1901 segons escrit del Govern Civil de Barcelona de 3 de Maig de 1917. La inscripció va quedar feta amb el N° 25,643 del Registre General d'Aprofitament d'Aigües que consta en el Llibre 22-foli 14- Llibre Auxiliar A Tom 16 Foli 2 =Conca del Cardener= NOM de l'USUARI : Ajuntament i Comunitat de Regants de Súria i feta la inscripció per INFORMACIÓ POSSESSÒRIA.

Cal recordar que amb les dades legals esmentades s'ha procedit amb la tramitació corresponent actualitzar d'acord amb l'article 72.2 de la Llei 29/1985 de 2 d'Agost.

La COMUNITAT de REGANTS de SÚRIA està doncs legalitzada a tots els efectes i amb personalitat jurídica per actuar segons determinen els seus ESTATUTS . = una vegada aprovats= "en fecha de 04-11-2004 l'Agencia Catalana de l'Aigua per telefon comunica tenir per acabats els ESTATUTS are doncs sols falta el vist i plau de la autoritat Jurídica".

“ A cada dret correspon un deure “ diu un principi legal.

Us entreguem una còpia dels ESTATUTS actualitzats i legalitzats. En el seu text hi podreu veure tot un capítol de DRETS i DEURES com correspon a tota societat humana.

Tots els regants tenim uns drets als que ens podem acollir, però també tenim el deure de respectar els drets dels altres i de mantenir la convivència social entre els regants. La persona física o jurídica que contracti de escrit o de paraula un hort en el lloc denominat Pla de las Hortes de Súria, es REGANT i ha de tenir present al convenir el contracte amb el propietari, els DRETS i DEURES continguts en els ESTATUTS dels REGANTS de SÚRIA.

Naturalment que si hi ha infraccions correspon haver-hi sancions. Si aquestes s'apliquen són multes potse algú dirá com es cobraran. En aquets cas (i millor que no s'hi tingui d'arribar mai) passaran a dependre dels Estaments Judicials de la Comunitat Autònoma de Catalunya. Volem que quedi ben clar que tant la Junta de la Comunitat com la d'Arbitratge procurarem actuar moderadament, fent per manera que es puguin arrenjar les coses entre els regants de la manera més bonament possible procurant que tot litigi es resolgui a casa.

REGANTS, desitgem que disfruteu de les vostres parcel·les amb els recs d'aigua que tenim i que, com hem dit abans, hem heretat dels nostres avantpassats i que volem continuar nosaltres i deixar-los a les noves generacions que vindran.

Invoquem la concessió d'aprofitament de les aigües del riu Cardener A PERPETUÏTAT que se'ns va fer el 17 de Març de 1705 i que hem volgut revitalitzar amb l'actualització legal per la pervivència del PLA DE LES HORTES DE SÚRIA, per l'ECOLOGIA que representa la vegetació cuidada i per la permanència d'un recurs natural a favor de la vila de Súria.

AMICS, serà una satisfacció per aquesta Junta fer-vos arribar a les mans una còpia dels ESTATUTS de la nostra, de tots, COMUNITAT de REGANTS de SÚRIA. (així, que es rebin de l'Autoritat competent)

MOLTES GRÀCIES per les col·laboracions que hem rebut i esperem podernos veure REGANT durant molts anys!!

L'actual junta de la COMUNITAT es formada per:
PRESIDENT.....:Francesc Reguant i Riba
SOTSPRESIDENT..... :Josep Boixadera i Puig
SECRETARIS.....:Joan Vila i Casas—Ramon Rojas Carol
TRESORER.....:Jaume Ribera Reguant
VOCAL.....:Enric Vinadé i Riba
VOCAL.....:Salvador Morera Reguant
VOCAL.....:Joan Castellà i Giral
VOCAL.....:Josep Casas i Paul
VOCAL.....:Francesc Santiesteban i Simón
VOCAL REPRESENTANT AJUNTAMENT:Miquel Sala Argerich
VOCAL DOCUMENTACIÓ.....:Antoni Algué i Riera

La junta que començà a tramitar els ESTATUTS era la següent.

PRESIDENT.....:Francesc Reguant i Riba
SOTSPRESIDENT.....:Josep Boixadera i Puig
SECRETARI.....:Joan Vila i Casas
TRESORER.....:Fulgenci Martínez i Hernández
VOCAL..... :Joan Galera Sanchez +
VOCAL.....:Enric Vinadé i Riba
VOCAL.....:Joan Castellà i Giral
VOCAL.....:Josep Casas i Paul
VOCAL.....:Francesc Santiesteban i Simón
VOCAL REPRESENTANT AJUNTAMENT:Emilia Ramon i Caelles
VOCAL DOCUMENTACIÓ.....:Antoni Algué i Riera.

Donem també les gràcies als qui han col·laborat en la confecció d'aquesta petita història i en l'elaboració de llistes generals de tots els hortelans.

Francesc Reguant i Riba---Antoni Algué i Riera---Joan Garriga i Gamisans
Historiadors.....Albert Fàbrega i Enfedaque....i.....Josep Reguant i Agut,
A la Casa Pairal de Reguant per haver-nos permès treure documentació dels seus pergamins i a l'Arxiu Municipal.

ATENTAMENT,
LA JUNTA RECTORA